

"Safi, hâlis kalbin lisanıyla ise, ekseriyet-i mutlaka ile makbuldür." Bu, samimi olan herkes için geçerli mi, yoksa sadece ehl-i imanı mı ihata ediyor?

"Eğer ıztırar derecesine gelse veya ihtiyac-ı fitrîye tam münasebettar ise veya lisan-ı istidada yakınlaşmışsa veya sâfi, hâlis kalbin lisanıyla ise, ekseriyet-i mutlaka ile makbuldür."(1)

"Hattâ, meslekleri dalâlet ise de yine ittifakı muhafaza ederler. Adeta o haksızlıkta bir hakperestlik, o dalâlette bir ihlâs, o dinsizlikte dinsizdârâne bir taassup ve o nifakta bir vifak yaparlar, muvaffak olurlar. Çünkü samimî bir ihlâs, şerde dahi olsa neticesiz kalmaz. Evet, ihlâs ile kim ne isterse Allah verir."(2)

Safiyet ve halisiyet, hak olsun batıl olsun her inançta olabilir. Üstadımız bu hususu şu cümleleri ile zaten açıkça ifade ediyor: **"Çünkü samimî bir ihlâs, şerde dahi olsa neticesiz kalmaz. Evet, ihlâs ile kim ne isterse Allah verir."**

Lakin Allah batılda samimi olanların duasını dünya nimetlerine nail etmek suretiyle kabul eder. Bu samimiyetin yani işinde muvaffak olmak için sebeplere tam riayet edenin kişiye bu duanın ahirette bir menfaati ve karşılığı yoktur. Hakta samimiyet ise, hem dünya hem de ahirette kurtuluşa vesiledir.

Safi ve halis ifadeleri, zaten mücerred bir şekilde samimi ve ihlaslı olmayı ifade ediyor. Bu ihlas bu samimiyet bir de hakla birleşirse nurun alâ nur olur.

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup'un Birinci Zeyli.](#)

(2) bk. [Lem'alar, Yirminci Lem'a.](#)